

finder mig foranlediget til at fremhæve dette nu, skønt det samme ærede Medlem ikke er til Stede, fordi jeg i den højtærede Ministers Betragtninger, saa vidt jeg kunde opfatte dem, ogsaa fandt Anledning af et almindeligt Forsvar for dette Standpunkt, som jeg for øvrigt ikke har angrebet. Jeg har ingen Grund til overhovedet at udtale mig om dette Forhold i al Almindelighed. Ansås det for korrekt, at Embedsmænd kunne have Bierhverv, kan jeg ogsaa være med dertil. Men man maa dog vel sletne mellem Bierhvervene. Naar f. Eks. Underofficerer oprette Cyklestoler, saa tror jeg det er en Ting, som de overmaade vel kunne gøre for derved at skabe sig et Tillæg til deres usle Løn, thi jeg kalder den ussel. Thi jeg tror ikke, det nogen Sinde kan tænkes, at de derved komme til at forsømme deres Embeds- pligt, eller end ikke, at de i nogen Henseende komme til at forsømme deres Embede. Men hvis Underofficerer give sig af med at være Leverandører til Rekrutterne, saa ere vi inde paa en Glidbane, og saa tror jeg, man har gjort rigtigt i, som jeg ved, man faktisk har gjort, at sætte en Stopper derved. Det er noget, som jo ikke kan andet end prægravere Forholdet mellem over- og underordnede. Paa samme Maade er det vist meget tilladeligt og naturligt, at Politibetjente engageres som Viceværter. Jeg tror ikke, der er det fjerneste i Vejen derved; jeg tror godt, de kunne for tjene den Indtægt, de kunne have derved. Men derimod, hvis Sædelighedspolitiet i Sædelighedspolitiet lade sig engagere som Overbordelværter eller noget lignende for at bistaa Bordelværtinder under den ene eller den anden Form, ere vi langt ude over alle anstændige Glidbaner, saa ere vi inde paa absolut umulige Forhold. Og naar Overingeniøren for de danske Statsbaner giver sig af med eller lader sig engagere til at være teknisk Konsulent for Entreprenører og derved i Virkeligheden leder den vedkommende Entreprise, saa ere vi ogsaa ude over det mulige. Det er et Forhold, som — den højtærede Minister kan saa sige, hvad han vil — ikke vil kunne staa for Kritik, ikke vil kunne staa for nogen Undersøgelse. Jeg skal villig indrømme den højtærede Minister, at det er vanskeligt at komme til Bunds i dette

Forhold, men jeg har dog været saa heldig at trænge temmelig dybt ind i det, og jeg skal underrette den højtærede Minister om forskellige Forhold vedrørende denne Embeds- menage. Den højtærede Minister erklærede for, at Ingeniør Ernst ikke var engageret ved mere end 6 Banearlæg af de 29 og beskylde mig for Upaalidelighed. Det var et af de Punkter, hvorpaa den højtærede Minister brugte Ordet Upaalidelighed om mig. Jeg har ganske vist opstillet Beregninger, som maatte forudsætte, at Ingeniør Ernst har med samtlige 29 Privatbaner at gøre. Men det er mig jo ikke ubefendt, at de ikke alle sammen ere paabegyndte endnu, saa det har altsaa ikke været min Mening at sige, at han i dette Øjeblik har med dem alle sammen at gøre. Jeg vil dog til den højtærede Ministers Oplysning om, at han har med 6 at gøre, sige det, at han har med mere end 18 at gøre i dette Øjeblik. Den højtærede Minister mener formodentlig kun at behøve at kende til de Ting, hvor Ingeniør Ernst er engageret i en bestemt Stilling og i en over for Ministeren bekendt Stilling som teknisk Konsulent. Men det kan han være, længe inden Ministeren bliver opmærksom paa dette Forhold, saaledes som det fremgaar af, at Ingeniør Ernst i disse Dage har annonceret efter Skinner til endnu usødte Særnbaner, til en hel Række af de Særnbaner, for hvilke der ikke er søgt Koncession endnu. Det er altsaa tydeligt nok, at han er i Gang med Særnbaneanlæg, før den højtærede Minister kender dem som faktisk bestaaende. Jeg skal sige den højtærede Minister — og det er bygget paa Udtalelser af en hel Række af de Rigsdagsmænd, som have med de 29 Baner at gøre, hver for sin Banes Vedkommende — at den almindelige Opfattelse blandt dem er den, som kan udtrykkes i de saa Ord: Jeg tør ikke undlade at engagere Ingeniør Ernst til dette Anlæg. Jeg skal her til Retfærdiggørelse for det ærede Medlem, der foreleden talte imod mig i denne Sag, sige, at han er ganske vist ikke den Amtmand i Danmark, som i Amtsrådet har sagt: Engagere vi ikke Ingeniør Ernst, saa vi formodentlig overhovedet ingen Særnbane. Hvad Udgifterne ved dette Engagement angaar, det, som de private Baner maa bløde ved at engagere Ingeniør Ernst, gif jeg saa forstigtig til Værks i min første Udtalelse i